

prodnikov *Calidris alpina*, nekaj več rdečenogih martincev *Tringa totanus*, v jati pa je bilo tudi nekaj prib *Vanellus vanellus* in celo dva velika škurha *Numenius arquata*. V sosednjem bazenu se je kar trlo različnih rac in galebov, na morju pa se je pozibavalo veliko število ponirkov, slapnikov in kormoranov. V bazenu, tik za obratom »Droge«, sva začela pregledovati jato galebov. Med številnimi rečnimi galebi *Larus ridibundus*, rumenonogimi galebi *Larus cachinnans* in sivimi galebi *Larus canus* sva opazila tudi dva črnoglava galeba v odraslem zimskem perju. Če povem po pravici, omenjenima galeboma niti nisva posvečala posebne pozornosti. Ta vrsta se na izlivu reke Mirne na Hrvaškem (le dobrih 15 km zračne razdalje od Sečoveljskih solin) redno pojavlja tudi pozimi, za to se mi njuna navzočnost tu ni zdela nič posebnega. Le nekaj dni prej, 20. 12. 1992, pa sva na koprski bencinski črpalki opazovala enoletnega črnoglavega galeba, ki je v družbi nekaj rečnih galebov *Larus ridibundus* letel mimo naju. Verjetno se črnoglavi galeb pozimi na tem koncu Slovenije tudi redno pojavlja, vendar mu slovenski ornitologi posvečamo premalo pozornosti. Temu primerno je tudi število podatkov, saj sta to doslej edina znana zimska podatka za to vrsto pri nas. *Borut Rubinič, Pražakova 11, 61000 Ljubljana*

MALI GALEB *Larus minutus*
LITTLE GULL – 11 on 20th April 1992 at Rače ponds

Dvajseti april se je že nagibal proti večeru, ko sva s prijateljem J. Smoletom, bolj mimogrede kot pa zares, prišla k Račkim ribnikom.

Že takoj ob prihodu sva opazila, da je polovica Velikega ribnika praznega, tako da so imeli najrazličnejši ptiči, ki se jih nisva nadejala v tolikšnem številu, na voljo veliko hrane.

Na plitvini je sedelo petnajst (15) rečnih galebov *Larus ridibundus*, enajst (11) malih galebov *Larus minutus* s črnimi glavami, šest (6) navadnih čiger *Sterna hirundo*, med številnimi sivimi čapljami *Ardea cinerea* pa so bile tudi tri (3) velike bele čaplje *Egretta alba*. Po blatu so tekali štirje (4) mali deževniki *Charadrius dubius*, od nekod pa se je na drugi konec ribnika spreletel dolgo-kljun ptič. V letu je bila dobro vidna široka bela progga v peruti, na tleh pa rdečkasto obarvan vrat in prsi, tako da sva z lahkoto prepoznala črnorepega kljunača *Limosa limosa*. Posebej veliko sva si dala opraviti z martinici. Ko sem skozi teleskop opazoval jato, sem med številnimi zelenonogimi martinici *Tringa nebularia* opazil tudi nekoliko manjšega, podobnega martinca, ki pa ga zaradi

nasprotne sončne svetlobe nisem mogel natančneje determinirati.

Odpravila sva se na drugo stran ribnika, od koder se je ponujal lep pogled na vso jato. Pri ugodni svetlobi sva kaj hitro ugotovila, da so v jati petindvajsetih (25) zelenonogih martincev *Tringa nebularia* tudi trije (3) jezerski martinici *Tringa stagnatilis*. Pozornost so zbujali njihovi dolgi in zelo tanki kljuni ter tanke sivo zelene noge. Bili so tudi opazno manjši od zelenonogih martincev. Dva (2) sta imela na hrbtu in perutih temnejši vzorec, torej sta bila v poletnem perju, medtem ko je bil tretji še v zimskem perju.

Sonce je bilo že za gozdom, ko sva polna prijetnih vtisov zapustila ribnike. *Luka Božič, Pintarjeva 16, 62000 Maribor*

SREBRNI GALEB *Larus argentatus*
HERRING GULL – On 2nd and 8th February 1993 in first winter plumage at Lake Ptuj

Dne 2. in 8. februarja 1993 sem se zadrževal na Ptujskem jezeru. V obeh primerih sem imel priložnost opazovati srebrnega galeba, in sicer v prvem zimskem perju. Videl sem ga mirujočega – plaval je na vodi – in v zraku. Opazoval sem ga s teleskopom. Ker takšno prepoznavanje le ni tako preprosto, bi poudaril nekaj značilnosti, po katerem ga ločimo od mladostnega rumenonogega galeba *L. cachinnans*:

- temna letalna peresa s svetlim poljem na notranjih primarnih peresih – v letu (*cachinnans*; svetlo polje le naznačeno),

- glava in trtica umazano rjave barve ali s posameznimi lisami (*cachinnans*; glava, rep in trtica skoraj povsem beli),

- terciarna peresa progasta (*cachinnans*; brez prog ali le na konicah). *Milan Vogrin, Hotinja vas 164/a, 62312 Orehova vas*

ČRNONOGA ČIGRA *Gelochelidon nilotica*
GULL-BILLED TERN – On 20th June 1992 at Sečovelje Salinas (and 2 Marsh Sandpipers)

Peti zapis za Slovenijo.

Fifth record from Slovenia.

Deževalo je, ko sva se zjutraj 20. 6. 1992 s prijateljem peljala proti Sečoveljskim solinam. Brez upanja na lepo vreme sva se pripeljala na soline, kjer se je, na najino presenečenje, nebo razjasnilo in obetal se je lep, sončen dan. Po pregledu delujočega dela solin, kjer sva med mnogimi zanimivimi vrstami opazila tudi sokola selca *Falco peregrinus* in dva osebka jezerskega martinca *Tringa stagnatilis*, sva se odpravila na stari del solin. Ko sva s teleskopom opazovala

skupino navadnih čiger *Sterna hirundo*, je teren preletela čigra, ki je bila drugačna od drugih in je takoj pritegnila najino pozornost. Na njej sva opazila popolnoma črn kratak kljun brez svetle konice, zareza na repu pa je bila skoraj neopazna. Ptico sva takoj prepoznala za črnogogo čigro, priročnik pa je najino trditev le še potrdil. Čigra je odletela v notranjost proti hrvaški strani in nama po vztrajnem zasledovanju z daljnogledom izginila izpred oči. Glede na meni znane podatke je to prvo opazovanje te vrste na Obali. *Al Vrežec, Pražakova 11, 61000 Ljubljana*

KASPIJSKA ČIGRA *Sterna caspisa*
CASPIAN TERN – 2 on 17th April 1993 at Lake Šoštanj and Lake Plevel

V času spomladanskega preleta se z veliko radovednostjo odpravljam na jezera v Šaleški dolini, saj mi v tem obdobju mnogokrat postrežejo s kakšno zanimivostjo. Tako je bilo tudi sončnega popoldneva 17. 4. 1993, ko sem na obsežni površini termoelektrarniškega pepela na severozahodni obali Plevelovega jezera, tik ob vodi, opazila dve zelo veliki čigri. Pogled skozi teleskop mi je razkril značilnosti kaspijske čigre: črna kapa, ki je segala močno na zatilje, živo rdeč kljun in črne noge. O njuni velikosti sem se prepričala čez slabi dve uri na bližnjem Šoštanjskem jezeru, ko sta ptici leteli le nekaj metrov nad menoj in se nato v dolgem loku vračali na Plevelovo jezero. Ob pogledu na ptici v letu je bila razločno vidna temno siva barva na spodnji strani primarnih peres. *Tatjana Čelik, Stantetova 8, 63320 Velenje*

MALA ČIGRA *Sterna albifrons*
LITTLE TERN – Pair breeding in 1992 at Sečovlje Salinas

Poleg polojnika *Himantopus himantopus* je bila v preteklem letu najzanimivejša gnezdilka Sečovljskih solin prav gotovo mala čigra.

Dne 18. 6. 1992 sem opazoval par malih čiger, ki se je spreletaval nad tretjim solinskim bazenom. Oba osebka sta strmoglavljala v vodo, pred tem pa dolgo časa, podobno kot navadna postovka *Falco tinnunculus*, lebdela v zraku in hitro mahala s perutmi. To moje prvo srečanje z malo čigro pa ni trajalo dolgo, saj sta kmalu obe odleteli čez kanal Pichetto. Pozneje sem ta par opazoval v koloniji navadnih čiger *Sterna hirundo*. Sprva sem mislil, da tod gnezdita, vendar sem kmalu sprevidel, da le lovita. Takoj ko je vsaj ena ujela kakšno ribo, sta obe zleteli proti sosednjemu bazenu. Mali čigri tudi nista sodelovali pri napadih na galebe, ki so letali mimo kolonije. Ko sem

po enem izmed uspešnih lovov z daljnogledom sledil čigramu, sem opazil, da sta obe pristali na majhnem otočku sredi sosednjega bazena. Obotavljanja seveda ni bilo. Brž sem si sezul čevlje in se napolil proti otoku. Na njegovi najvišji točki sem tudi odkril gnezdo z enim jajcem. Kam sta čigri nosili hrano, si tisti hip nisem znal pojasniti. Čigri sta me v času obiska gnezdišča kriče preletavali. Po ogledu gnezda sem se hitro vrnil, da čiger ne bi preveč vznemirjal. Na srečo sem z nasipa še enkrat pogledal na otok skozi teleskop. Osupel sem opazil, da sta se mali čigri spustili na povsem drugem koncu otoka. Zmeden sem še enkrat pohitel na otok in na mestu, kjer sta se čigri spustili na tla, našel neizrazito gnezdo z enim zelo majhnim črno-rjavim mladičkom. Gnezdo je bilo skoraj vodoravno z gladino vode. Še vedno pa mi ni bilo jasno, čigavo je tisto jajce, ki me je tako zavedlo. Vendar se je tudi ta uganka razrešila, ko sem opazil navadno čigro, ki se je brez obotavljanja spustila h gnezdu in mirno pričela valiti, brž ko sem se nekoliko oddaljil.

Dne 9. 7. 1992 me je skupaj z D. Denacem in J. Smoletom en osebek male čigre preletel pri železnem mostu čez Pichetto. Približno dve uri pozneje smo v koloniji navadnih čiger opazovali dva (2) odrasla osebka, ki sta hranila dva dorasla mladiča, čepeča na blatnem nasipu sredi bazena. Mladiča sta bila enake velikosti kot starša in močno grahasta.

Gnezdo na otočku je bilo sicer prazno, vendar nas je ves čas obletal razburjen par malih čiger. Mladič je bil verjetno skrit v gostem sestoju osočnika, tako da ga kljub iskanju nismo odkrili. V gnezdu navadne čigre je bil en mladič in dve jajci.

Dne 19. 7. 1992 sem opazoval tri (3) odrasle osebke navadne čigre, ki so večinoma posedali na blatnem nasipu ob koloniji. Nekajkrat so sicer poleteli in naredili nekaj krogov nad bazenom, vendar niso več kazali znamenj gnezdilnega vedenja.

Dne 9. 8. 1992 malih čiger v solinah nisem več opazil. *Luka Božič, Pintarjeva 16, 62000 Maribor*

GRIVAR *Columba palumbus*
WOODPIGEON – Flocks of 120, 210, 80 and 59 individuals in a half an hour on 8th October 1992 at Dravsko polje (also flocks of *Remiz pendulinus* containing approx. 50 individuals)

V oblačnem vremenu sem se 8. 10. 1992 potikal po Dravskem polju. Opazoval sem večje jate grivarjev, ki so se precej visoko vsi brez izjeme pomikali proti zahodu. Tako sem v dobrih tridesetih minutah opazoval jate z naslednjim številom osebkov: 120, 210, 80, 59.